

JÁSZAPÁTI ÉS VIDÉKE.

Társadalmi és közgazdasági hetilap. — Megjelenik minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:	
Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 "
Negyed évre	2 "

Felelős szerkesztő:
ifj. Imrik József.
Telefon-szám: 9.

Egyes szám ára 20 fillér.
Nyilttér soronként 40 fill.
Kéziratokat vissza nem adunk.

Munkásházak.

Hazaszerte szép akció folyik a gazdasági munkások érdekében. Örömmünkre szolgál, hogy ebben az emberbaráti cselekedetben vármegyénk is részt vesz. Nem tudjuk eléggé elismerni ez irányú szocialis tevékenységét s mivel a bérházakban nyomorgó munkások érdekében a mi városunk szintén közreműködhet. — jönnek látjuk azokra a nagy érdekekre tekintettel, melyeket a gazdasági munkásházáról szóló törvény érint, — a törvényt ismertetni s mindenkit, a ki a békés pacifikációnak barátja, ezen sorainkra melegen föl hívni.

A gazdasági munkásházáról való törvény szerint munkásházák azokon a helyeken épülnek, ahol legalább tíz munkáscsalád jelentkezik avégből, hogy szeretné saját otthonába jutni. De ez csak az első lépés. A jelentkező munkásoknak ezt az ügyét a képviselőtestületnek magáévé is kell tenni. Következik tehát, hogy ahol munkásházák épülnek, ott a munkásság s birtokos osztály között kölcsönös méltányosság

legyen. Ezt a munkások jól telfogott érdekében kívánjuk. Mert a dolog úgy áll, hogy a munkásházakat kölcsönből építik és a munkás, akinek nincs hitele, hogy kap kölcsönt? Csak úgy kap kölcsönt, hogyha a községi képviselőtestület, avagy a vármegye érette kezességet vállal.

A kölcsönt a községi képviselőtestület, vagy maga a törvényhatóság szavazza meg s veszi föl a munkásházákra. A törvény pedig ezt azzal teszi lehetővé, hogy felhatalmazta a földmivelésügyi minisztert, hogy a konvertált kölcsönök kamatterhéből, valamédig a kölcsön fennáll, — 2%-ot elvállal. A eddig fölvetett munkásházi kölcsönöknél a munkásra a kölcsön törlesztésének tehát kétharmada járul: nyilvánvaló, hogy midőn a maga kis fészkebe a munkás bevonul, nem fizet többet mint amennyit eddig bérházban fizetett.

Mivel a képviselőtestületben a gazdák ülnek, a kiknek a felvett kölcsönért jót kell állniok, már ebből is nyilvánvaló, hogy a munkáscsalálynak igenis szüksége van azoknak jóindu-

latára, akik a saját otthon megszerzésében őket gyámolítani hivatottak. Nem lehet el sem képzelni, hogy ahol a munkáscsalálynak valami lázongó, önmagával meghasonlott, keserű lelkű ember után indul és a társadalmi meghasonlásnak annyi kellemetlen magját elhinti, hogy ott, mikor a munkáscsalálynak annyira égető ügyéről, a saját otthona szerzéséről van szó, — valami nagy szeretettel karolnak föl azt és a kövekkel dobálókat kenyérrrel hajítanak vissza. Az emberi természet ily nagylelkűségekről nem akar tudni. Jó bánás, békesség, szeretet hasonló virtusokat fakaszt. Békétlenség, méltatlanság, gyűlölség pedig elhidegíti a sziveket. Azért legyünk bár akármilyen foglalkozási sorban: becsüljük meg egymást; legyünk egymás iránt méltányosak és igazságosak.

Viszont a gazdasági osztályhoz is kérő szóval vagyunk. Jó munkást, a ki dolgozik, a ki nem elégedetlenkedik s a ki Amerikára nem gondol, úgy lehet kapni, ha ott, a hol a belső ingatlan szerzése a munkásra nézve meg van nehezítve, szeretettel istápoljuk a gyá-

T Á R G A.

Szerenád.

Édes Madonna, arra kérem Önt, —
Tenné már félre a közönyt!!
Hisz ajkamnak a bohósága
Csak érzelmeknek gyöngé máza
És ott alatta forrva, égve
Lüktet szívemnek melegsége . . .
Ennek minden kis lüktetése
Szerelmes lelkem halk beszéde.
S minden erősebb dobbanása
Már azt veri, azt kalapálja:
Hogy az a belső, forró láva
Hadd tapadjon egy édes szájra . . .
Ne éljünk így közönyben ketten, —
De boldogan, egymást szeretten;
S hadd jöjjön el egy édes óra,
Mikor majd sor kerül e sóra:

„Oszlassa el kétsége éjjét,
S hallgassa meg szívem zenéjét . . .
Hadd zendüljön fel lágy akordban, —
Amit sok éjjel összehordtam
Egy szépségről, egy üde bájról, —
Egy szent, örökös boldogságról!!“

Ifj. Némegy Gyula.

Furcsa mesék.

4. A hatytyu.

Irta: Ifj. Némegy Gyula.

Élt egy hatytyu valahol. De nem a park lombáryazta tavában s nem etették zsemlyével szertartásos konteszok; sem nem követhette lassu méltósággal azt az ezüst sávot, amelyet a csónak szokott huzni a holdvilágtól csillogó tavon . . .

Nem tavi hatytyu volt, hanem egy faliszőnyegen élt.

Élt? Igen, élt. Még pedig úgy, hogy tulajdonosnőjével együtt érzett. Vele együtt örült, vele busult.

Látta a szép leányt, a szegény sorsu iparos szülők gyermekét fényes lakásában, melynek eredetéről talán csak egy bankár kiadási tetelei beszélhettek volna, de amely tetelek a főkönyvben bizonyára nem szerepeltek. A menynevezetes ágy díszé ő volt, a hatytyu, amikor még hófehér gobelinnyakát oly büszkén szegte fel, mert talán még fehérebb volt az, mint tulajdonosnőjének alabástrom karja; amikor piros csörét kedvtelve nézegette az azurkék tóban s néha eszébe jutott összehasonlítani, hogy melyik a szebbik piros szín: a csöre-e, vagy egy koral-piros, formás ajak . . .

Elmult idők! Jó bolond idők!

Akkor még becsbe volt s bársnyos kefével simogatta tollait nagy ovatosan a szobaleány . . .

De nem sokára vége lett ezeknek a szép napoknak s ki kellett költözködniök a csillogó lakásból.

Elkezdődött a vándorlásuk hónapos szobáról hónapos szobára. Fogyott a fényes lakásból hozott butor, csak ő maradt meg, akihez hűségesen ragaszkodott az a leány, kinek az volt a kenyere, hogy senkihez se legyen hű. Kopott a színe, fogyott tollazatja, halványult csörének pirossága, a tónak azurkékje. De növekedett tapasztalata és értel-

Sirolin

Ellen az érvágyat és a testület, megszünteti a köhögést, váladékot, éjjeli izzadást.

Tüdőbetegségek, hurutok, számar-
köhögés, skrofulozis, influenza

ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mint hogy értéktelen utáztatokat is kínálnak, kérjen mindenkor
„Roche“ eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc)

„Roche“

Kapható orvos rendelésre a gyógyszerár-
ban — Ára évszázadit 4.— korona.

molitásra szorult s ha segítjük őt az otthona megszerzésében. Meg kell nézni Szentest, Makót, Hódmezővásárhely, Zenta munkásnegyedét. E helyeken egész munkás városnegyedek épültek vagy épülnek. Örömmel megy végig pl. az ember Szentesen a Darányi-utcán, a hol a népjólétnek kedves jelenségeivel találkozunk s a hol ezer és ezer kis egzisztencia keserű lelkét fordította meg a törvényhozás gondossága és a miniszter népszerűsége.

Szinte azt szeretnők mondani magisztrátusunknak: menjen oda tanulni a társadalmi pacifikáció művét.

Végtelenül örülnénk, ha hírlapírói tollunk egy nagy közkérdés úterére tapintott volna és cikkünk nyomán e szociális téren kezdeményező munkálkodás következne városunkban is!

A vármegye közgyűlése.

Hétfőn, március 29-én délelőtt tartotta meg vármegyénk törvényhatósági bizottsága tavaszi évnegyedes rendes közgyűlését a szolnoki megyeszékház nagytermében. A közgyűlés, melyen Almássy Imre gróf főispán személyesen elnökölt, igen látogatott volt.

Mindenekelőtt az alispán évnegyedes jelentését s a többi szokásos jelentéseket hallgatták meg; majd tudomásul vették a miniszteri leiratokat s rátértek a megyei átiratok tárgyalására. Ezek között nagyobb vitát Zemplén vármegye átirata kelte, amely tudvalevően az országgyűlési pártok fuzióját kívánja s e célból feliratot óhajt intézni a kormányhoz és a parlamenthez.

Az állandó választmány javaslatát Küry Albert dr. főjegyző terjesztette elő. A javaslat lényege az, hogy miután a fuzió létrehozása sem nem az országgyűlés, sem nem a kormány feladatát képezi, ennél fogva azokhoz felirattal fordulni e tárgyban nem lehet s így a vármegye a felírást egyszerűen mellőzi.

messége s kicsiny agyvelejével belátta azt, hogy nem csak ő öregszik s fakul a zaklatott élettől, hanem a szép leány arcának rózsái is rohamosan hullanak . . .

Szomorú volt a leány hervadása, a hatytyu haldoklása. Ez a két pusztulás oly párhuzamosan, oly egyetértőleg haladt.

Megvárták egymást szépen . . .

Egy kegyetlen, zuzmarás téli napon halálos betegten ott feküdt nyomorultul elhagyatva az egykor viruló leány, akinek karja, fehérségben, a hatytyu tollával, ajka, pirosságban, a hatytyu csőrével versenyzett. Később e két szín: a fehér s a piros mindinkább fogyott s mesterségesen kellett őket pótolni . . .

De hajh, a természet kérlelhetetlen. Egy darabig enged magával játszani, később azonban mint bosszúzó Erynnis lesújt . . .

Útésének erejét érezte a leánynyal is ezen a téli napon, aki ott didergett szegényes fekhelyén.

Erejének utolsó maradékával felemelkedett ágyáról, eakasztotta a falról a fali szőnyeget s betakarózott vele.

A megkopott, haldokló hatytyu rövid hatytyueszével is kisütötte, hogy a világi életben a szín, legyen az bármily hófehér, bármily korallpiros, bármily elpusztíthatatlannak látszó, akkor is megfakul, ha mesterségesen pótolják, — sőt talán akkor még hamarabb . . .

Ez volt utolsó gondolata és hatytyudala . . .

Az állandó választmány javaslatának sok ellenzője akadt. Egymásután szólaltak fel Mandel Sándor dr., Hegedűs Kálmán dr. s mindketten éles szavakkal mondtak bírálatot a koalícióról s a kormányról. Hegedűs Kálmán egyenesen bizalmatlanságot indítványozott a kormány iránt s indítványát a következő beszédben okolta meg:

Tisztelt Közgyűlés! Az állandó választmány javaslatát nem fogadom el, mert kitérést látok benne egy politikai kérdésben való állásfoglalás elöl. Nem az a feladata a törvényhatóságnak, hogy közjogi boncolgatásokba bocsátkozzék, hanem kötelessége önmaga iránt és az ország iránt, hogy ilyen nagyfontosságú politikai ügyben véleményének kifejezést adjon.

A felírás jogával élni nem kívánok, mert ez azt jelentené, hogy hívjuk fel a kormányt és az őt támogató pártokat arra, hogy a mai rendszert más formában tovább folytassák. Én ennek a rendszernek híve nem vagyok, én ennek a rendszernek a folytatását a nemzet érdekében állónak nem tartom, mert a kormány, az országgyűlés és a pártok működése iránt bizalmat érezni nem tudok.

A kormány.

Ez a kormány hozta bele a magyar alkotmányba az ugynevezett paktumot, amely csak látszólag egyezség a király és nemzet között, de ma már hitelesen ismert német eredeti formájában ő felségének szuverén parancsa: a magyar parlament guzsa kötése a parlamentárizmus nullifikálására. A paktum az ugynevezett nemzeti uralom nagyobb dícsőségére német nyelven készült. Nem a „nemzeti” kormány érdeme tehát, ha ennek a szinmagyar törvényhatóságnak közgyűlési termében még akkor sem hangzik el német szó, amikor azt a dokumentumot kívánom ismertetni, amelynek alapján a „nemzeti” kormány működését megkezdte. A paktum első pontja a magyar vezényszó teljes kikapcsolását rendelte el. A nemzetnek semmi engedményt sem hozott, de mindent megkövetel Bécs és az osztrák érdekek számára. Azzal, hogy az előző kormányt a felelősség alul mentesítette, a 48-as törvényhozásban lefektetett miniszteri felelősség elvén ejtett csorbát és veszedelmes precedenst alkotott a parlamentáris kormányzat ellenőrzésének a gyengítésére.

Ez a paktum kötött marsrutát adott a kormánynak. Most érthető azután, miért olyan gyenge, miért olyan engedékeny a kormány azokban a kérdésekben, amelyek Ausztriát velünk közösen érdeklik.

A kiegyezés nyomorusága, a kiegyezési törvényeknek rendelet útján való életbe léptetése, a kvóta felemelése, a bankügygel üzőtt párját ritkító hipokrita játék, az osztrák miniszterelnök és a Reichsrat támadásainak gyáva és gerinctelen elsimitása, a nemzeti-ségekkel és horvátokkal való örökös paktálás, a címeknek, titkos tanácsosságnak és állásoknak tömeges adományozása olyanok részére, akik ennek a rendszernek szolgálatába szegődni készek: mindez a nemzeti kormány „érdemei” közé sorakozik. De ennek az ugynevezett „nemzeti” kormánynak nevéhez fűződik a nemzet demoralizálása is, az ígéreteknél, nagyhangú és alaptalan kijelentéseknek vezető helyről való elhangzása és az elfeladásoknak olyan szomorú sorozata, hogy évtizedek kellene hozzá, amíg a nemzet hinni, bizni és remélni megtanul.

Óriási, tisztelt közgyűlés, és az anyagi és pénzbeli áldozat, mellyel az ugynevezett „nemzeti” uralom expenznótáját megfizetni kellett. De minő elenyésző csekélység ez azon mérhetetlen erkölcsi károkhöz képest, amelyek tekintélyünk teljes lejáratásával ezen uralom alatt a magyar közéletet minden erkölcsi tartalmától megfosztották. Ennek az uralomnak erkölcsi csődje idézte elő a függetlenségi eszmék nagy erejébe vetett hitünk megingását. Ennek az uralomnak erkölcsi

csődjéből merítették az osztrákok erőt arra, hogy követelők és merészebbek legyenek. Ennek az uralomnak erkölcsi csődjét látva a nemzetiségek is vérszemet kapnak és mindjobban szervezkednek az országban.

A parlament.

Amilyen a kormány, olyan a parlament is, amelynek bizalmát bírja és élvezi. Az elnökök terrorizmusa, amellyel a képviselők szólásszabadságát elnyomják, az első horvát szó elhangzása, a horvát tolmácsok és gyorsírók alkalmazása, a képviselők veszekedése és személyeskedése: ennek a képviselőháznak a működéséhez tapad. Ennek az országgyűlésnek a dícsősége, hogy a legfontosabb törvényjavaslatokat, milyen a kiegyezés maga, rövid egynapos ülésben ledarálja, míg a foltozgatásokon, novellákon és félénk törvényhozási kísérleteken hónapokon keresztül elkérődzik. Ennek a képviselőháznak a dícsősége, hogy március 15-ének nemzeti ünneppé avatását, a magyar nyelvnek az állami népiskolákban kötelezővé tételét leszavazza, hogy aki valamely nemzeti érzéstől áthatott indítvánnyal elő mer állani, azt nyomban lehurrogják és közbekiáltásaikkal meg-husitják a meggyőződés szabad nyilvánítását.

Az a hang, az a modor, az a sietség, az a meddőség és az az akaratnélküli meghajlás a miniszterek előtt, a folyosónak fiókparlamentté való avanzírozása, az ülésteremnek a miniszterek előszobájává süllyedése; örökös intrika a kulisszák megett és gyáva meghunyászkodás a homloktérben: ez a mai parlamentnek szomorúan gyászos jellemvonása.

A pártok.

Milyenek lehetnek hát azok a pártok, amelyekből egy új többségnek kellene alakulnia?

Az alkotmánypárt létezésének alapja nem a nemzet bizalma, mert hiszen én még nem láttam egyetlen egy választót sem, aki bár szemlesütve bevallotta volna, hogy ő alkotmánypárti, — nem is a korona bizalma; ennek a pártnak ideig-óráig az a feladata, ami a statisztáknak a zánpadon, hogy magukra tereljék a figyelmet, amíg a 48-as hősök eljátszák 67-es kisdud játékaikat s a nemzeti színű jelmezt a kulisszák megett fekete-sárgára titkon kicserélik.

A függetlenségi párt jellemzésére méltóztassanak azokat a beszédeket elolvasni, amelyek az utóbbi időkben különböző ünnepléses alkalmakkor a kormányképességről, az önmérsékletéről, a lassu haladásról a függetlenség, mint végcél felé elhangzottak. Ezek a beszédek hű tükröi mindannak a vétkes mulasztásnak és politikai bűnnek, amelyet ez a párt önmaga ellen, a függetlenségi eszme ellen, az ország rovására elkövetett.

Ez a párt az, amely a közélet purifikációját tűzte ki feladatául s amelynek zászlóvivői császári titkos tanácsosokká lettek. Ez a párt az, amely minden korrupciónak hadat üzent s a protekció érvényesítése ügyében párthatározatot hozott.

A néppárt fennen hirdeti és hirdetheti is az ő elvhűségét, ámde ezért az elvhűségért őt egyetlen komoly hazafi sem irigyelheti, csak a hazafias elborulásnak sötét fellegével kísérheti az ő működésüket.

A közélet.

Mit lehet várni e pártok fuziójától?

Azt csak azok tudnák megmondani, akik kérésekkel kopogtatnak az ajtajukon. Soha ennyi deputációzás, kilincselés és szolgálkúság nem kapott lábra a magyar közéletben. Soha ennyi kéz nem nyult a kérésre, soha ennyi száj nem nyílt meg azért, hogy etessék. Az embereknek ajándékozása, lekötése valósággal rendszerré lett ebben a szegény, kizsákmányolható országban. A nemzet különböző rétegeiben különböző vágyak keletkeztek, felekezeti és osztályharcok veszteltek a nemzet békéjét s az általános

anarchia felett csak a függetlenségi pártelnökök diktatúrája uralkodik, amelyet egyes-egyedül csak a császári akarat képes elnémitani.

A hazudozásnak, az ígéretésnek, a hitegetésnek, elvtelenségnek és következtelenségnek valóságos orgiája dúl e hazában.

Nem akarok én itt neveket emlegetni. Mindenki, aki e rendszert támogatja, felelős azért Isten, a lelkiismeret és a történelem ítélőszéke előtt.

A jövő.

El fog jönni az idő nemsokára, amikor ez a hazugságon épült rendszer csalfa kártyavárként fog összeomlani. El fog jönni az idő, amikor a felháborodott nemzeti akarat ereje elsöpri a romlott rendszer uralmát. El fog jönni az idő, amikor azok, akik kitarítottak és velünk voltak a politikai üldözéseknek nehéz napjaiban, akik egyek voltak velünk a haza sorsán való szent aggodásban, meg fogják nyerni méltó jutalmukat abban, hogy erre a sokat hányatott nemzetre szebb, fényesebb jövő napja fog felragyogni.

Addig pedig várjunk türelemmel és nyugalommal, azzal a türelemmel és nyugalommal, amelyet csak hazafias keblünk sugallata, lelkiismeretünk tisztasága és jövőnkbe vetett hitünk ereje adhat még minékünk! — Nem fogadom el a javaslatot. (Eljenzés és taps.)

A nagyhatású, általános figyelmet és sokszor zajos tetszés keltő beszéd után *Ádám Sándor* szólalt fel a koalíció védelmére, utána pedig *Kiss Ernő* dr. mondott nagyszabású és erőteljes beszédet ismét a koalíció ellen. Ugyancsak a kormány politikája ellen szolt *Goróve László* és *Kiss Ferenc* is. E felszólalók egyiké sem fogata el az állandó választmány javaslatát.

Velük szemben *Bathó János*, *Ambrus László*, *Kele József* dr. és végül *Benkó Albert* dr. alispán az állandó választmány javaslatát pártolják, mire főispán elrendelte a szavazást. A többség az állandó választmány javaslatát fogadta el, a bizalmatlansági indítványt pedig elvetette.

A tüzes és izgalmas politikai vita végeztével a főispán szünetet adott, mely után a folyó közigazgatási ügyeket, többek között az elpusztult Tisza-híd ügyét s a már megszavazott 120 munkaház építésének vállalatbaadását tárgyalták ugy déli 1 óráig. Délután 2 órakor ismét folytatták a közgyűlést s estig 356 tárgyat intéztek el.

H I R E K.

Változás a lelkesi karban. Mint már egy ízben megírtuk, ez egyházmegye főpásztora *Karajz József* volt újfelhértői adminisztrátort a helybeli rk. plebániához segédlelkészszé visszahelyezte. *Karajz József* ápril hó 1-én már meg is érkezett Jászapátira s másnap megkezdte működését. Helyettese, *Lengyel László* segédlelkész ugyanaz napon eltávozott körünkől Hevesre s miután elutazása egészen hirtelen történt, ezen az uton mond búcsút hiveinek, ismerőseinek és jóbarátainak.

A jászakisériek az országos politikában. Semmi közünk ugyan az országos politikához, sőt nincs is jogunk, hogy ahhoz bármily vonatkozásban hozzá szóljunk, mégis — lehetetlen, hogy rövid pár szóban meg ne emlékezzünk arról a küldöttségről, mely a múlt héten Jászkiserről a fővárosba utazott, hogy *Justh Gyula*, a képviselőház elnöke előtt tisztelegjen. Mint olvasóink a politikai lapokban olvashatták, a bankkérdésben elfoglalt álláspontját ohajtotta *Justh Gyula* előtt demonstrálni a jászakiséri küldöttség. A szónok *Rónay Béla*, jászakiséri nagyképzettségű főjegyzője volt, aki általános feltűnést keltett ugy komoly és reális érvekben gazdag beszédjével, mint ele-

gáns, nyugodt és imponáló előadásával. Beszédje végén az elnöki fogadóteremben összesereglett nagyszámú képviselők és újságírók meg is tapsolták. *Nagy Emil* dr., a jászakisériek kedvelt képviselője újságjának legutóbbi számában vezércikket írt a jászakiséri küldöttség utjáról s cikke végén összehasonlítást tesz *Justh Gyula*, a képviselőház elnöke s *Rónay Béla*, a jászakiséri jegyző között. Hogy olvasóink láthassák, mily igazi nagy sikere lehetett a kiséri küldöttség szónokának, szószerint leközöljük a *Nagy Emil* cikkének végső szavait. Ime:

„Az elnök ur beszéde után *Rónay Béla* kért szót s mindenkit meglepett az a higgadt, választékos, megdöntött észjárás, amellyel az elnök urnak felelt. Igen nagyra becsülöm *Justh Gyulát*, roppant derék jó hazafinak tartom, de amikor egy egymással szemben állt az izgalomtól hevülő nagyur, a ki a távolabbi esélyek mérlegelését visszautasítja, s az a főjegyző a maga körületekintő higgadságával, hát én nekem Isten bocsássa meg a bűnömöt, az utóbbi szimpatikusabb volt és én *Justh Gyula* beszéde után is maradok amellett, hogy — a jászakiséri kérvénynek igaza van. Szép a temperamentum, de ennek bölcsességgel is kell párosulnia.“

Ezek után végezetül: gratulálunk testvér községünknek a főjegyzőjéhez!

Amerikai honfitársaink az ajkai árváknak. Az amerikai „Szabadság“ című magyar lap, mely a legtekintélyesebb és legnagyobb magyar lapja az Egyesült Államoknak, a borzalmas ajkai katasztrófában elpusztult árváinak és özvegyeinek 3.800 dollárt, vagyis a mi pénzünk szerint 19.000 koronát gyűjtött. Ezt a nagy összeget az utolsó fillérig a lap amerikai magyar előfizetői adták össze, ami fényes bizonyossága messze idegenben élő véreink nemes áldozatkészségének, de ékesen szóló példája elhagyott hazájuk irán való nagy szeretetüknek is. Jól esik ezt konstatálnunk, mert reményt meritünk az ily nemes és hazafias viselkedésből a jövőre nézve. Azt reméljük, hogy mindörökre talán még sem vesznek el édes hazánkra nézve Amerikába szakad magyar véreink.

Ismétlő-iskolások munkakiállítására. A helybeli ismétlő iskola növendékeinek a múlt vasárnap volt az évszázó vizsgálata, amelyet az idén — igen helyesen — munkakiállítással élénkítettek. A növendékek ugyanis évközben mindenféle apróbb tárgyakat készítenek a munkaórákon, hogy kézügyességben jobban fejlődhessenek. Ilyen apróbb tárgyakból (szerszámfák, házbutorok, gazdasági eszközök, luxus-tárgyak) vagy 400 darabot állított ki az iskola igazgatósága, nagy öröme és élvezetére az érdeklődő közönségnek. A szebb-nél-szebb apróságoknak egész napon át sok nézője volt, akik mind elismeréssel szoltak az iskola derék tanítóiról, akik közül *Táborita Jánosné*, *Csávojszky Dezső*, *Bory János* mellett különösen még *Moldován Jenő*t említjük meg dicsérettel, lévén az utolsónak említett a munkatánítás lelkes és ügyes mestere. A kiállítás alkalmával elismerését fejezte ki neki a községi előjáróság is, amely érdemes főbiránk vezetése alatt csaknem teljes számmal megjelent a szép ünnepélyen.

Az iskola növendékei közül a jelesebbek és ügyesebbek jutalmakban is részesültek. *Díszoknyvet* kaptak: *Farkas L. István*, *Tóth K. Sándor* és *Miklós János*; *pénzbeli jutalmat* pedig: *Borbás József*, *Bolyós Balázs*, *Ádám Bertalan*, *Birkás János* és *Nagy G. Károly*.

Színészet Jászkiséren. Levelezőnk jelenti, hogy Jászkiséren múlt hó 30-ika óta nagy sikerrel játszik *Kiss Ferenc* jónévű színigazgató 14 tagból álló kitűnően szervezett társulata. Az előadásokat naponta nagy közönség látogatja s valósággal élvezi, mert azok művészi tekintetben szinte teljesen kifogástalanok. A műsor is igen jó. A legújabb darabok: népszínművek, színművek, vígjátékok szerepelnek rajta. Eddig — mint nekünk írják — színre kerültek a következő darabok: „*Császár Katonái*“, *Gyerek asszony*, *Ördög*, *Tatárjárás*, *Helyreasszony*.

Lédeczy Béla József szobafestő és mázoló vállal minden e szakmába vágó mázoló és szobafestői munkákat Jászapátin.

A zülött gyermekek érdekében. Az utóbbi időben ugy a fővárosban, valamint a vidéken is felette megritkultak a törvényszéki rovatok azon hirei, melyek fiatal, valósággal még zsenge korban levő gyermekek által elkövetett bűntettekről számoltak be.

Hogy most javult a helyzet az egyedül az Országos Gyermekvédő Ligának köszönhető, mely rövid 3 évi fennállása óta máris 14,226 elhagyott gyermeket mentett meg az elzüléstől és szeretettel karolván fel őket, a társadalom hasznos munkás elemeivé neveli fel.

A Liga tehát méltán megérdemli, hogy a közönség őt emberbaráti törekvéseiben hathatósan támogassa, mert azt talán felesleges is bővebben fejtegetni, hogy a Ligának céljai elérésében jelentékeny anyagi erőkre van szüksége.

Az anyagi erők gyarapítását célozza a Liga által most rendezett tárgysorsjáték is, melynek tervezete valósággal szenzációs, mert a kibocsátott sorsjegyek mindegyike feltétlenül nyer és a legkisebb nyereség is művészi izléssel készült arany — vagy ezüst tárgy.

A Liga ezeket a tárgyakat részben ajándékba kapta, részben pedig vásárolta s most sorsjáték keretében értékesíti.

Senki nem ajándékoz és nem kockáztat tehát, aki a sorsjegyekből vásárol és mégis elősegíti a Liga törekvéseit, mert minden e réven begyűlt fillér egy-egy megmentett kis lélek váltságdíja.

A sorsjegy ára darabonként 1 korona 50 fillér és kapható minden dohánytőzsdében.

Támogassuk a Kossuth-Muzeumot. 1848-ra örökké visszaemlékezik a magyar. Nagy idők voltak azok és nagy emberek a megteremtői. Áhitattal, kegyelettel kell tekintenünk mindenre, a mi arra az időre emlékeztet. Meg kell becsülnünk a nemzeti küzdelmünk-ből ránkmaradt emléktárgyakat, melyek egy szebb jövő kivívására serkentenek bennünket. És mi mégsem adjuk meg ezen szent emléktárgyak leggazdagabb tárházának, a Kossuth-Muzeumnak azt, a mi magasztos hivatásánál fogva megilletné. Hivatalos

köreink sem teszik meg kötelességüket. A múltban a Bánffy-, Széll-, Tisza- sőt a Fejérváry- kormány is támogatta a Kossuth-Muzeumot, csak a mai nemzeti kormány nem tesz érdekében semmit. Ezért fordulunk a hazafias magyar társadalomhoz, a melybe egyedüli reményünket helyezzük, hogy a muzeum kiadványainak vásárlásával mentse meg a Kossuth-Muzeumot. 10 korona ellenében megküldjük Hock János „Rákócziné” című díszművét, melyből 20 koronás szalon kiadás is van. 100—150 koronáért megküldjük a „Kossuth Lajos azt izente” című hatalmas képet, mely 170 cm. szélességével és 130 cm. magasságával a legnagyobb színes olajnyomat a kontinensen. A 100 koronás kép egyszerű keretű, a 150 koronás arasznyi széles díszes arany keretben van. Tárgya fenséges kivitele ehhez méltó. Ezeket a kiadványokat rendeljék meg és a Kossuth-Muzeum: legértékesebb nemzeti gyűjteményünk meg lesz mentve, mely Bpest, VIII., Népszínház-utca 23. szám alatt van.

Halálozás. *Bozóky* Béláné szül. Kiss Rozália f. évi március 31-én életének 38-ik évében Jászdósán hirtelen elhunyt. Ápril hó 1-én temették el nagy részvét mellett. A temetési szertartást *Farszky* Ferenc jásztelki plebános végezte *Drávai* János és *Hamza* Jenő káplánok segédletével. Az elhunyt uriaszonyban, aki a hűséges hitves s a gondos édesanya mintaképe volt, *Bozóky* János jászdósai plebános sógornőjét gyászolja.

Időjárás. A *Meteor* jelenti, hogy ápril hónap csomópontjai a következő napokra esnek: 2, 3, 5, 9, 13, 14, 18, 19, 20, 22, 27, 28 és 29, melyek nemcsak számosak, de úgy következnek egymásra, hogy nagyobb közöket nem hagynak egymás között s így állandóbb jellegű időjárás kifejlődését sem engedik meg.

Legerősebb hatásuk a 2, 5, 18, 20 és 29-iek. A 2-iki *hideg*, az 5-iki *szeles*, a 18-iki *esős*, a 20-iki *enyhe meleg*, a 29-iki *hideg jellegű*, ami más szóval azt jelenti, hogy egész ápril 20-ig enyhe meleg időre nincsen kilátás.

Táncmulatság. A kiséri-uti kath. polgári olvasóköri f. ápril 12-én, húsvét másnapján, a helybeli nagyvendéglőben zártkörű táncmulatságot rendez. Kezdeté este 8 órakor; belépődíj 2 korona 40 fillér.

Magyar Otthon. Tisztelt olvasóink becses figyelmébe ajánljuk a Budapesten VIII., Főherceg Sándor-utca 30. szám alatt lévő Magyar Otthont. Mérsékelt árban (már 3 koronától feljebb) teljes ellátást, külön bejárattal, szépen butorozott szobákat lehet ott bérelni. Csoportos jelentkezőknek, utazóknak, turistáknak, hivatalnokoknak, tanároknak stb. megfelelő kedvezmény. Villanyvilágítás, tükrösszekrények!

Kovald Péter és fia

cs. és kir. szab. kelme-, fonál- és szőrmefestő, vegytisztító és gőzmosó gyár

Knöpfler Géza

divatáruházában Jászapáti (Grossmann Farkas házában.)

fiók-vegytisztító és műfestő intézetet nyit, ahol ezentúl bármikor mindennemű vegytisztítás, műfestés a legjutányosabb árak mellett, portómentesen s kifogástalanul eszközöltetik.

Ugy a festésért, mint a tisztításért a cég szavatol.

Bővebb felvilágosítással és árjegyzékkel szolgál

Knöpfler Géza
divatáruháza
Jászapáti.

5

Hirdetések felvételnek.

Tatai szén.

Elsőrendű darabos tatai szén, métermázsánként 2 korona 80 fillérért, waggononként 268 koronáért kapható és megrendelhető RAJKI JÓZSEF gépésznél Jászapáti, a Koczka István téglagyárában.

Szőlőoltvány, amerikai és hazai vesszőeladási hirdetmény.

A nagyméltóságú Földmivvelésügyi Minisztérium 60900/1896. számú szokványrendelete szerint válogatott első osztályú sima és gyökeres **Ripária-Portalis, Rupestris-Monticóla és Vitis-Solonis**

amerikai vadvessző, valamint ugyanily alanyokra nemesített, fenti rendeletnek mindenben megfelelő, legkiválóbb bor, csemege fajú **gyökeres, fás és zöldoltványok** ugyszintén hazai sima és gyökeres vesszők kerülnek nálunk ezen évben nagymennyiségben eladásra.

Badacsonyvidéki Szőlőtelep
kezelősége,
Tapolca, (a Balaton mellett)

Egy fiu tanulólul felvétetik lapunk könyvnyomdájában.

